

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Leodii, 1701

II. Meditatio: De fine, ad quem creatus est homo.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59541)

DIEI PRIMÆ
MEDITATIO II.

De Fine, ad quem creatus est Homo.

De hoc S. P. N. in Medit. quam appellat Fundamentum, ita ait: Creatus est Homo ad hunc finem, ut Dominum Deum suum laudet, ac reveretur, eiq; serviens tandem salvus fiat.

ORATIO PRÆPARATORIA, & PRÆLUDIUM I. ut in Meditatione præced.

PRÆLUD. II. Pete à Deo gratiam cognoscendi finem Creationis tuæ, tendendi ad illum, & consequendi illum.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem per Prophetam, *Psal. 99. Ipse fecit nos, & non ipsi nos* Et per alium: *Nunquid non Deus unus creavit nos? Malach. 2. Creavit te Deus originaliter de nihilo: quid enim eras, antequam eras? quoad animum, nihil eras: quoad cor-*

pus, in materia prima aliquid eras, sed ante materiam primam, quid etiam quoad corpus eras? Creavit te, tot aliis possibilibus creaturis in suo nihilo relictis. Fecit te non monstrum; Fecit te nasci, non ante adventum Christi, non tempore diluvii, non inter Ethnicos, non inter Judæos, aut Hæreticos; non ex parentibus pessimis, qui te pravitate omni imbuerent; non distulit nascentiam tuam ad tempora Antichristi: Item, fecit te ad imaginem suam, spirituales quoad animam, immortalem, & beatitudinis æternæ capacem, &c.

Ex his infer, *Primò*; Si ex nihilo es, & nihil originaliter es; nihil igitur tibi arroga, pro nihilo ab omnibus reputari patere, nihil tibi deberi existima. Infer 2. quantum debeas Domino DEO tuo, pro tantis productionis tuæ circumstantiis; quàm sancté illi servire tenearis! Infer 3. Si spiritualis es quoad animam, quid igitur corpori nimium condescendis, & animam parùm curas? Si immortalis es, quid igitur tibi cum temporalibus? Si imago DEI es, quomodo aliquo nævo deformari te pateris?

II. Audi Christum Dominum dicentem: *Non potest arbor mala bonos fructus facere, Matt. 7.* Et considera fructus, seu proventus nihili tui. Ex parte animæ, naturales isti sunt: Ignorantia, error,

primi motus anxietatis, turbationis, inconstantia, passionum prædominantium. Ex parte corporis, proventus naturales sunt, omnia genera morborum, & omnes modi mortis; hæc enim omnia, dum deficiunt ab aliquo esse, pertinent ad tuum nihilum, in eoque radicantur. Morales deinde proventus nihili tui sunt: inclinationes ad omnia peccata possibile, & ipsa peccata, quæ jam commisisti, & propter quæ ad nihilum tuum redire deberes.

Ex his infer primò, debere te paratum esse ad omnia genera morborum, & mortis, juxta placitum Creatoris tui. Infer 2. propter morale nihilum tuum, nempe peccatum, deberi tibi contemptum infinitum, odium æternum, depressionem, derelictionem, oblivionem, persecutionem, & poenam omnimodam, atque ita, si quidpiam horum quandoque tibi contingat, tanquam debitum tibi lubens accepta.

III. Audi DEUM dicentem: *Om-nem, qui invocat nomen meum, ad gloriam meam creavi eum, Isa. 43.* Et considera, ideo te creatum esse à Deo, ut eum laudes, reverearis, ei servias, & tandem salvus fias, hoc est, DEUM ipsum pro mercede laborum referas. Ideo te factum esse Christianum, ut imiteris Christum in omni virtute; ut utaris dignè Sacramentis ejus tibi competenti-

bus, & si opus fuerit, moriaris pro Christo. Ideo te factum Religiosum, & Socium JESU, ut servias ei ad instar Angeli in omni puritate; ut servias illi usque ad defatigationem; ut non tuam solum, sed & proximi salutem procures.

Ex his infer primò, non esse te hominem, si vita tua non est laus Dei, servitus Dei, amor Dei. Infer 2. Non esse te Christianum, si in aliquo non imitaris Christum, in quo potes. Infer 3. Non esse te Religiosum, si vita tua non est perpetua naturæ violentia; non esse te Socium JESU, si non zelas animarum salutem; si in puritate Angelica non servis illi usque ad defatigationem. Erubescere & proponere meliora.

COLLOQUIUM. *Fecisti nos Domine ad Te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te. S. Aug.* Ah, quomodo Creaturæ omnes tendunt ad fines, sibi à Te destinatos! quanto conatu lapis tendit ad centrum suum! quanto impetu ignis evolat ad sphaeram suam! & ego non tendam, non evolabo ad Te, Deus meus? In fine Pater, & Ave.

H O R A

 CONSIDERATIONIS,
 Tempore pōmeridiano
 diei primæ.

*De Fundamentis, seu Principiis &
 Dictaminibus, quibus ordinariè
 inniti solent imperfecti, &
 perfecti Religiosi.*

I.

DUæ principales sunt in hac vita
 mortali Scholæ: Una Christi, alte-
 ra Antichristi, seu opposita Scholæ
 Christi. Scholam Christi erexit Trinitas
 Sanctissima, dum Pater novissimè nobis
 locutus est in Filio suo, qui est V E R-
 BUM & substantialis Sapiencia, sub
 obumbratione Spiritûs sancti in homi-
 nem propagata. Scholam Antichristi
 erexit Trinitas scelestissima, Diabolus,
 Caro, & Mundus, initiaque ejus adhuc
 in Paradiso facta, dum per scientiam
 boni & mali affectatam homo factus
 est, ut jumentum.

2. In his duabus Scholis, sicut aliæ
 Scientiæ & artes toto coelo diversæ

traduntur Ethicæ morum humanorum regulativæ. In Schola sua Christus procedit per æternas rationes æternæ veritatis, cum omni sanctitate & justitia connexas, ad omne solatium hominum, juxta illud: *Letamini in Domino Deo vestro, quia dedit vobis Doctorem justitia. Joel, 2.* In Schola Antichristi proceditur per fallacias æternæ falsitatis ad interitum ducentes; diabolus enim *in veritate non stetit, Rom. 8.* & non stat. Prudentia carnis mors est; *Sapientia hujus mundi, stultitia est apud Deum. 1. Cor. 3.*

3. Ex his tam dissentientibus Scholis desumunt fundamenta, seu principia & dictamina, iisque vitam suam dirigunt imperfecti, & perfecti Religiosi. Imperfecti ex Schola & Ethica Antichristi, seu diaboli, carnis & mundi; perfecti ex Schola Christi, ut ex sequentibus dictaminibus patebit.

Primum fundamentum seu dictamen imperfectorum Religiosorum, est hoc: Jam non sum Novitius, pridem prætextam exui; habeo ego meum Deuteronomium; non indigeo pædagogo, &c. Hoc dictamen pertinet ad Belial; qui significat idem, quod sine jugo, proindeque desumitur ex Ethica diaboli. Non es, Religiose, jam amplius Novitius, sed es inveteratus malorum: Exuisti prætextam, sed non induisti Christum: Habes Deuteronomium tuum, sed non

DEI & Christi: Non indiges pædago-
go, quia Magistrum non agnoscis Chri-
stum: Non es Novitius ad nuncupanda
vota, sed esse debes semper Novitius ad
perfectionem: Non annos DEUS com-
putat, sed animum.

Oppositum huic dictamen habent per-
fecti Religiosi, dum aiunt: Geram me,
ut primæ diei Novitium: desumuntque
dictamen hoc ex Ethica Christi, quam
non ignoravit servus DEI David, cre-
dens in Christum venturum, dum dixit:
Nunc coepi Psal. 76. Idem dictamen instil-
labat discipulis Christi & suis, S. Anto-
nius Abbas, ante mortem ita eos allo-
quens: *Admoneo vos, o viscera mea, ne tan-
ti temporis laborem repente perdatis, hodie vos
religiosum studium arripuisse arbitrabimini.* Sis
ergo, Religiose, veteranus, sicut S.
Petrus, ut te cingat alius, & eas quò
non vis, sicut cinctus est, postquam
seniit Petrus. Sis veteranus fortitudi-
ne, multa agendo & patiando pro Deo.
Item, sis Novitius exactâ observantiâ
omnis religiositatis, modestiâ, teneri-
tudine conscientiæ, & æstimatione om-
nium, tanquam Superiorum, toleran-
tiæque correctionis, & disciplinæ reli-
giosæ.

Secundum Dictamen imperfectorum Re-
ligiosorum est: Licet aliis, cur non mi-
hi? Etiam alii sub eadem regula viven-
tes habent intellectum, doctrinam, ac

probitatem, & tamen aliter sentiunt, & aliter procedunt. Dictamen hoc ab exemplo, est simile illi pronuntiato Pharisæorum, contra Christum pugnantium, *Joan 7. Nunquid ex Principibus aliquis credit in eum, aut ex Pharisæis?* quasi dicerent; tot alii docti & probi non sequuntur Christum hunc, & nos sequemur? Pharisæicum ergo hoc dictamen est, si est contra regulam religionis, proindeque ad Scholam Antichristi spectans.

Opponunt illi aliud boni Religiosi ex ore ipsius Christi desumptum: *Quid ad te? tu me sequere.* Attende tibi & regulæ. Non venisti imitari homines quoscunque, sed Christum: Judicium de aliis relinque Deo, & fac, quod facere teneris.

Tertium Dictamen imperfectorum Religiosorum: Regulæ me non obligant sub peccato; hoc est consilii, non præcepti. Et hoc dictamen in Schola diaboli natum est: eo enim admisso, etiam florentissimæ Religiones corruunt, sublatâ observantiâ regularum, per quam florebant, & subsistebant.

Bonis Religiosis aliud in corde simulque in ore est, nempe hoc: dignus est Deus, ut observem etiam non obligantia sub peccato. Ad Christum, Christi-que Scholam pertinet dictamen hoc, utpote caelestibus incolis usitatum,

prout testatur S. Joannes *Apoc. 4. Dignus es, Domine Deus noster, accipere gloriam, & honorem, & virtutem.* Et certè non decet, Religiosum esse plebeium Dei seruum, metu solo ab iis tantum abstinentem, quibus adnexa est Inferni, aut Purgatorii pœna.

Quartum Dictamen imperfectorum: concedendum aliquid tempori; remittendum aliquid de rigore & severitate; rigor iste obest valetudini; arcus semper tensus facilè rumpitur. Cujus Scholæ fit dictamen hoc, colligitur primò ex dictis impiorum *Sap. 2. Exiguum, & cum radio est tempus vita nostra, &c. Venite ergo, & fruamur bonis, &c. Non pratereat nos flos temporis.* Colligitur deinde ex eo, quia sub pallio necessariae valetudinis, commoditates carnis & superfluentias suadet; spectat igitur ad magisterium carnis, adeoque ad Scholam Antichristi.

Non sic boni Religiosi, qui sibi occidunt illud Angelicum, *Apoc. 10. Tempus non erit amplius: Momentum, ex quo pendet æternitas; Nondum ad sanguinem restiti; Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retrò, aptus est regno Dei; Non decet sub Spinoso Capite membrum esse delicatum; Non prodest corpori, quod nocet animæ.*

Habent & alia imperfecti Religiosi dicta

dictamina sua, Ethicam moribus Christi contrariam redolentia, qualia sunt: jus naturæ ad hoc habeo; non hoc requirit Justitia distributiva; solus ego videor, & notor; futuris est prospiciendum; singularitates sunt istæ, & exoticismi; sic fies exoticus, nec promoveberis; minor inde erit gloria DEI, si inferioribus posthabearis, habenda est ratio famæ propriæ. Hæc omnia sunt fallaciæ diaboli, finem vanitatis, commoditatis, propriæque excellentiæ spectantes, proindeque è Schola Christi eliminandæ.

Opponunt illis boni Religiosi has veritates: Religio est perpetua naturæ violentia; Servus inutilis sum: ego & asinus pares sumus; solæ paleæ mihi debentur, & verbera; DEUS regit mundum, non mihi frangam caput, ipsi est cura de nobis; si hominibus placerem, servus Christi non essem; hæc est gloria Dei, confusio mea; Christus in infami stipite pendet, & ego famam quæram?

Ex hac antithesi dictaminum collige, Religiose, cujus Scholæ discipulus sis, & si aliqua principia non ex Schola Christi hausisti, in his Exercitiis ejura illa, & sola dictamina Magistri tui Christi sequere, & exsequere.